fotbal

ANALIZA TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI NAȚIONALE A (V)

CUPLURI SOLIDE, ECHIPE PUTERNICE...

Dintotdeauna, indiferent de sistemul de joc la modă, în dorința de a asigura coeziunea necesară în cadrul echipei, antrenorii au așezat alături jucători care să se înțeleagă reciproc avînd afinități fie de temperament, fie din punctul de vedere al tehnicii și al tacticii, în funcție de cerințele diferitelor posturi, ale compartimentelor, ale echipei.

Datorită valorii individuale, dar, mai ales, a lucrului intens și a rodajului, s-au închegat, cu timpul, tandemuri și cupluri celebre din parteneri care s-au înțeles de minune, servind împreună — prin personalitatea lor, prin respectarea sarcinilor ce le reveneau — ideea de joc a echipei.

De-a lungul anilor, începînd cu epoca halfului centru, trecînd prin W.M. modern și ajungînd în zilele noastre la sistemul cu patru fundași, istoria fotbalului a consemnat în paginile ei cupluri de jucători care au adus glorie formațiilor lor.

În acest sens, iubitorul mai vîrstnic al fotbalului, bine documentat, își poate aminti, de pildă, de celebra aripă dreapta a Uruguayului, campioana lumii în 1930, *Iriarte—Cea*; de faimoșii fundași ai Italiei, *Foni* și *Rava*; de teribilul tandem de pe stînga al Ripensiei, *Schwartz—Dobay*; de faimoasele perechi, la vremea lor, *Covaci I—Bindea, Băcuț—Petchovschi*, halfia I.T.A.-ei și a naționalei, *Onisie—Bone, Zavoda I—Tătaru, Cacoveanu—Constantin, Kocsis—Pușcaș, Kopa—Fontaine, Orlando—Bellini, Didi—Zitto, Vava—Pele.*

Cu perechile Orlando-Bellini, Didi—Zitto și Vava—Pele ne introducem, de fapt, în epoca ADEVĂRATELOR CUPLURI, promovate de sistemul brazilian (4—2—4), care în 1958 o rupsese pentru prima oară cu vechiul W.M., dînd tonul și pentru fotbalul Europei. *„Spune-mi ce cupluri ai, ca să-ți spun ce valoare are echipa"* — a fost, în următorul deceniu, refrenul specialiștilor de pe glob. Cupluri închegate, pe verticală, de *fundași centrali, mijlocași* (deși aici, în această linie, intervenise o specializare, unul dintre mijlocași evoluînd defensiva, altul ofensiva) și *înaintași centrali* au constituit pilonii puternici pe care, în timp, s-a clădit mai ușor întreg edificiul unei echipe. Așa și-a construit și Alf Ramsey „11"-le care a adus Angliei primul titlu de campioană a lumii (cu Jackie Charlton—Bobby Moore, perechea fundașilor centrali, cu Hurst și Hunt, cei doi „tunari" din atac alimentați cu „obuze" de credinciosul „servant" Bobby Charlton), la fel și Otto Gloria — pe Benfica (scheletul reprezentativei Portugaliei), de asemenea și Jock Stein pe Celtic din Glasgow, ca să ne oprim doar la exemplele cele mai prestigioase.

Improvizațiile pe această temă s-au soldat cu zdrobitoare eșecuri chiar dacă jucătorii în cauză (brazilienii la C.M. din 1966) reprezentau valori de primă mărime. Din usturătoarea lecție, fotbaliștii brazilieni au avut de învățat, înlăturînd multe din cauzele marii înfrîngeri și venind în Mexic, patru ani mai tîrziu, și cu cupluri rodate, de tipul Pele—Tostao, cu o echipă în adevăratul sens al cuvîntului.

★

În contact din ce în ce mai intens, în ultimii ani, cu fotbalul internațional, echipele noastre au cultivat și ele această idee, a cuplurilor, obținînd, mai devreme sau mai tîrziu, remarcabile rezultate. Cele mai ilustrative exemple în această privință ni le pun la îndemînă, pentru perioada respectivă, Rapid și Petrolul, echipele cuplurilor (vestite la noi) *Dan—Motroc* (mai apoi *Lupescu—Dan*), *Dumitriu II—Ion Ionescu, Badea—Dridea*...

Dar anii au trecut, cuplurile s-au desfăcut (unele au dispărut în întregime, altele numai pe jumătate) și o dată cu ele s-a dus și gloria formațiilor respective. Ultimul cuplu, din cele citate mai sus, *Lupescu—Dan*, s-a dezintegrat o dată cu transferarea lui Dan la o echipă din Belgia. Faptul s-a petrecut înaintea startului în actualul campionat — căci la el am dorit să ajungem — și, iată, că, în toamna care a trecut, sistemul defensiv al Rapidului a acuzat despărțirea de fundașul său, deși înlocuitorul acestuia, *Boc*, luat individual, reprezintă neîndoios o valoare. Va mai trece o vreme, pînă ce noul cuplu *Boc—Lupescu* va putea ajunge la coeziunea celui care l-a precedat, după cum și celor doi înaintași centrali *Daniel Ene—Neagu* le va trebui timp pentru a ajunge la o sudură perfectă (deși în mai toate cazurile antrenorii și, mai ales, jucătorii pot, prin lucru intens, să scurteze perioada de omogenizare). Deocamdată, în prima parte a campionatului, momentele de înțelegere au fost cam rare, în unele jocuri nereușind să închege nici măcar un „un—doi". Și cînd ne amintim cum perechea *Dumitriu II—Ionescu* se „găsea" și cu... spatele unul la celălalt, printr-o pădure de adversari... Din păcate, exemplul Rapidului nu e singular. La Dinamo, deși campioană en titre, de la *Boc—Dinu* nu se mai leagă o pereche de fundași centrali veritabili, lîngă *Nelu Nunweiller* fiind așezați, după revenirea acestuia de la Fenerbahce, nu mai puțin de patru coechipieri (*Stoenescu, Dinu, Sandu Gabriel, Sătmăreanu II*), folosiți în foarte multe formule. Toate acestea — cu bune intenții, dar cu rezultate încă nesatisfăcătoare. Nemaivorbind că există pericolul ca în momentul în care *Sătmăreanu II* își va încheia perioada de adaptare, omul de lîngă el, *Nelu Nunweiller*, să lase locul vacant. Așa încît atenție, de pe acum, antrenori: și plecarea unui „libero" lasă urme! Din diverse motive obiective („căderea" lui *Dumitrache*) dar, mai ales, subiective, la Dinamo nu stau prea bine lucrurile nici referitor la perechea înaintașilor centrali. Oricum, aici, în acest sector al echipei dinamoviștii vor putea prezenta în primăvară un cuplu de marcă: *Dumitriu II—Dumitrache*, dacă bine-înțeles ambii se vor afla la ora aceea în plenitudinea forțelor.

Speranțe, multe speranțe în refacerea unui cuplu (*Tătaru—Iordănescu*) pierdut aproape de momentul deplinei armonizări există și la Steaua. S-ar putea ca lui *Gigi Tătaru* să-i fi prins bine sancțiunea dictată de club, ceea ce, într-un fel, i-ar servi, credem, și lui *Viorel Năstase*, crezut prea repede titular, după unele reușite (să-i recunoaștem aportul hotărîtor la eliminarea lui C.F. Barcelona) urmate spre finalul sezonului, de o bruscă alunecare pe tobogan. Dar la Steaua (pe care la 8 martie a.c. o așteaptă o nouă partidă în sferturile competiției europene „Cupa cupelor") se cere mai bine încheiat și acel cuplu al fundașilor centrali, unde „dispărutul" *Ciugarin* a lăsat, se pare, locul unui tînăr cu reale perspective de progres — l-am numit, desigur, pe *Smarandache* — dacă el va înțelege să-și curețe jocul în ambele sensuri ale cuvîntului: și tehnic, și disciplinar.

Într-adevăr, nimic n-a fost întîmplător în turul ediției 1971—1972 a diviziei A: Politehnica a șchiopătat serios și din cauza fisurilor ivite în cuplurile de bază: *Ianul—Stoicescu* și *Lupulescu-Cuperman*. Dintre cei patru, Ianul a fost singurul care s-a menținut la frumoasa conduită din campionatul anterior, iar Stoicescu a fost singurul care merită circumstanțe, el fiind o vreme indisponibil. La fel se prezintă lucrurile și la Universitatea Craiova, unde noul antrenor, C. Cernăianu, n-a găsit încă cea mai bună formulă pentru cuplul fundașilor centrali (au fost folosiți *Deselnicu, Mincă, Bitlan, Sameș, Tacoi*), nici pentru cele două vîrfuri centrale (au apărut în aceste roluri *Oblemenco, Niță, Neagu, Pîrvu*), ca să nu mai vorbim și de perechea de la mijlocul echipei, *Strîmbeanu—Ivan*, aflată în declin. Cam aceeași situație și la Farul (îndeosebi la perechea fundașilor centrali) și la Petrolul (și ea în refacere), și la Crișul, și la C.F.R. Cluj, echipe nu întîmplător slab situate după prima parte a campionatului.

Cît de bine ne servesc ideea din titlu — priviți clasamentul! — formațiile fruntașe, după 15 etape, intenționat lăsate în finalul comentariului nostru. Iat-o pe U.T.A. Formația arădeană joacă de multă vreme cu aceeași pereche de fundași centrali *(Lereter—Pojoni)*, cu aceiași mijlocași ofensivi *(Domide—Broșovschi)* care, prin alternanță, ca doi interi de pe vremea W.M.-ului, susțin vîrful central, *Kun II*, făcînd cupluri cu el. Consecința: 21 de goluri, din totalul de 33, au fost opera celor trei: Kun 9 goluri, Broșovschi 6, Domide 6. Solidă în apărare, puternică în atac, U.T.A. domină autoritar plutonul divizionarelor A și face figură dintre cele mai frumoase în „Cupa U.E.F.A.", calificîndu-se în sferturile de finală.

Cuplurile lui Sport Club Bacău au făcut treabă bună și ele: în apărare, *Catargiu—Velicu* (ultimul absent în trei jocuri, fiind suspendat) au făcut pași mari pe drumul sincronizării; în atac *Dembrovschi* și *Rugiubei* s-au completat de minune. Amîndoi au jucat toate meciurile, realizînd împreună 17 goluri, 11 dintre ele fiind reușite de Rugiubei care, revenit la sentimente mai bune vizavi de sportul lui preferat, a ajuns un invidiat golgeter de toamnă. Ocupanta locului 3, „U" Cluj, a demonstrat și ea seriozitate la acest capitol, al cuplurilor: pe linia de fund, *Pexa* și *Solomon* au fost de nedespărțit de-a lungul întregului tur, la mijloc numai un „accident" (două etape suspendare) l-a dezlipit pe *Fanea Lazăr* de *Anca*, în timp ce în fața lui *Adam* și *Munteanu I* au constituit formula înaintașilor centrali pe parcursul a 13 partide.

Și, totuși, printre toate aceste fruntașe, o excepție: F.C. Argeș: — destul de inegală pe întreg axul central al echipei. Aici, la formația piteșeană, *Dobrin*, fotbalistul nr. 1 al anului 1971, își caută încă partenerul de cuplu. Este excepția care vine să confirme... regula.

G. NICOLAESCU

Ene Daniel, în acțiune, și Neagu (nr. 9), în expectativă, cuplul de la care suporterii Rapidului așteaptă mai mult în 1972, într-o fază la poarta lui Zoff. Foto: Paul ROMOȘAN

„PROGRAMUL DIN RETUR NE AVANTAJEAZĂ"

Cu Florin HALAGIAN despre F.C. Argeș

La cei 32 de ani ai săi, **Florin Halagian** este cel mai tînăr antrenor principal din prima noastră divizie. La cei 32 de ani ai săi, **Florin Halagian** are părul sur. Mi-a ghicit gîndul după victoria echipei sale, F.C. Argeș, în meciul cu Dinamo se pieptăna în oglinda vestiarului și eu îl priveam:

— Fotbalul mi-a scos firele albe! Pentru satisfacțiile și insatisfacțiile pe care mi le-a adus!

F.C. Argeș încheia sezonul destul de proaspătă, în forță, iar **Dobrin**, „atoatefăcătorul echipei" strălucise ca un diamant de 24 de carate.

— Spune-mi, Florin Halagian, ce te-a făcut să accepți conducerea unei echipe ce părea dezmembrată de disensiuni interne și care începuse campionatul cu un compromițător 1—4 la Bacău?

Contrar așteptărilor, nu a existat acel time-out pe care-l bănuiam pentru pregătirea răspunsului. Înseamnă că antrenorul reflectase îndelung înainte de a primi conducerea echipei:

— Faptul că F.C. Argeș era o echipă bună, cu jucători care și altădată probaseră calitățile lor, că aveam alături de mine pe profesorul Atanase Dima, ale cărui calități pedagogice și de specialitate le apreciasem încă de pe cînd mă ocupam de echipa de tineret și că, în sfîrșit, F.C. Argeș era, față de toate celelalte cluburi din țară, superioritatea că este un club numai de fotbal, cu o excelentă bază materială. Și am acceptat. Nu mi-a părut rău.

— Cu ce ați început?

— Firește, am încercat să creez o atmosferă de prietenie între jucători, o creștere a constiinciozității lor la orele de pregătire, să-i aduc, adică, la nivelul corespunzător valorii lor reale. Am primit cu emoție vestea de a fi numit antrenor prim și mi-am zis că trebuie să pun umărul la redresarea acestei formații care a constituit pentru mine, între 1958—1962, pe vremea cînd se numea Dinamo Pitești: perioada cea mai bună din activitatea mea de jucător. Desigur, un capitol special l-a constituit Dobrin, acest jucător de neprețuit, care poate cîștiga singur un meci. Are calitățile, defectele și capriciile lui. Fiind un nume în fotbalul românesc, orice face el e judecat în fel și chip. Trebuie să-l înțelegi și în același timp să-l faci să te înțeleagă. Și cred că am ajuns amîndoi pe aceeași lungime de undă. Am obținut adeziunea lui totală la programul meu, mai ales că răspundea dorinței lui de a reveni în atenția antrenorului

Angelo Niculescu. De aceea, m-am și ocupat în mod special de el, am făcut de cele mai multe ori numai individualizare. Mi-am dat seama că în jocul lui erau destui timpi morți. Era obligat — tactic — să vină la mijlocul terenului și mare parte din calitățile lui se epuizau aci. Or, el era proaspăt în fazele de finalizare, ținînd seama și de fentele lui derutante, devenea mai folositor pentru noi. Ca urmare, i-am cerut să rămînă vîrf avansat. Calculul a fost bun și Dobrin, care anul trecut marcase într-un campionat întreg doar patru goluri, de data asta a înscris dublu în numai jumătate de întrecere. Cel mai mult m-a bucurat reușita lui în echipa națională, precum și — pot trece cu vederea? — decernarea titlului de maestru emerit al sportului și cucerirea „Trofeului revistei Fotbal", succese care se răsfrîng și asupra clubului nostru.

— În acel „maraton" de cinci meciuri în două săptămîni din finalul sezonului, F.C. Argeș a reușit opt puncte din zece posibile. Cum explicați reușita?

— E o consecință a muncii conștiente depuse de toți jucătorii, a îmbunătățirii pregătirii fizice, în care un rol important l-a avut colegul meu Atanase Dima. Am căutat, apoi, să adoptăm posibilitățile jucătorilor la una din variantele sistemului cu patru fundași (nu spun care! iertați-mă), fapt care ne-a reușit spre sfîrșitul sezonului. Dar mai mult decît orice a contat răspunsul jucătorilor la apelul nostru, al antrenorilor.

— Cum întrevedeți returul?

— În fotbal nu poți fi sigur de rezultatul de duminică, dar să vorbesc de pe acum despre un retur întreg? Poți să faci o pregătire ca la carte și să nu-ți reușească nimic. Exemple au fost și sînt cu duiumul la noi, ca și peste hotare. Dar dacă totul merge bine, hm! De! Știu eu? Avem 18 puncte și ne aflăm pe locul patru, o bază bună de plecare pentru primăvară, cînd jucăm de opt ori pe teren propriu. Și, nu uitați, le avem acasă pe cele trei formații dinaintea noastră, U.T.A., „U" Cluj și Sport Club. Tot acasă jucăm cu Steaua. Steagul roșu și A.S.A. Programul, deci, ne avantajează. Dar, mai bine să lăsăm rezultatele să vorbească.

— Vă mulțumesc și...

— O clipă. Vreau să adresez cîteva cuvinte suporterilor noștri. Și anume tot colectivul, înțelegînd jucătorii și antrenorii de la F.C. Argeș, așteaptă mai multe de la ei, de la public, în general. Cînd jucam eu la Dinamo Pitești și cînd rezultatele erau departe de cele de azi, cînd nu aveam nici excelenta bază materială de acum, simțeam publicul mult mai aproape de noi. M-am gîndit de ce nu mai e atît de cald ca altădată și mi-am zis poate pentru faptul că la Pitești, în ultimii ani, datorită avîntului economic al orașului, au venit oameni din toată țara, legați, sufletește, la origine, de alte echipe. Vom căuta să descoperim liantul care să-i aducă pe noii veniți alături de culorile noastre. Și nu vom reuși decît prin rezultate bune. Noi vom încerca...

Mircea TUDORAN

„PASE" CU FLAVIUS DOMIDE

DESPRE BRIAN GLANVILLE, ATUURILE U.T.A.-ei ȘI DESPRE... LIERSE

...Torres, atacantul de marcă din ofensiva Vitoriei Setubal, răspunsese fără să stea prea mult pe gînduri: **„Nu știu prea multe despre fotbalul românesc, deși, după ce l-am văzut jucînd pe acest Domide, pot spune că știu esențialul!"** Era la 24 noiembrie, după acel 3—0 pentru U.T.A., după ce Domide făcuse un joc uimitor...

★

— A fost cel mai bun joc al tău, Flavius?

— Nu! Cu Vitoria cred că am făcut al doilea joc ca valoare. Cel mai bun joc al meu a fost în primăvară, la Constanța, cînd U.T.A. a cîștigat cu 2—0.

— Atunci cînd în tribună s-a aflat cunoscutul publicist englez Brian Glanville și ai devenit literalmente „omul lui"?...

— Atunci! Dar nu pentru că în tribună s-a aflat ziaristul englez... Pur și simplu, pentru că atunci mi-a reușit absolut tot ce am încercat. Și am încercat destule...

— Ce zici, Flavius, 1971 a fost un an bun în cariera ta?

— Chiar dacă nu am jucat decît cîteva minute la echipa națională, cred că a fost cel mai bun an al meu.

— Cum explici?

— Prin jocul și rezultatele U.T.A.-ei.

— Care consideri că este primul atu al U.T.A.-ei?

— Nicolae Dumitrescu!

— Și al doilea?

— Nicolae Dumitrescu!

— Dincolo de antrenor...

— Echipa! U.T.A. este o ECHIPĂ! La noi jocul se bazează, pe lîngă conținutul tehnico-tactic, pe înțelegere și afecțiune reciprocă.

— Foarte mulți zic că U.T.A. e de pe acum campioană. Sincer, ce crezi?

— Avem opt jocuri acasă în retur, avem șase puncte avans față de marile rivale Steaua și Dinamo, am realizat 9 puncte în deplasare. Așa că, putem spera...

— Pînă la reluarea returului, problema centrală este tragerea la sorți în „Cupa U.E.F.A.", de la 12 ianuarie. Cu cine ai dori să nimerească U.T.A. în sferturile de finală?

— Cu Lierse! Știi elegant, ne convine...

— Crezi că ar fi bine cu această necunoscută echipă belgiană care a spulberat pe Leeds și Eindhoven?...

— Trebuie să credem! În ziua cînd am căzut cu Vitoria Setubal, cîți au crezut în calificarea noastră?! Poate numai U.T.A. a crezut. Trebuia să creadă!...

Cînd vrei să ajungi departe, trebuie să crezi continuu în izbîndă. Și Flavius Domide, strategul U.T.A.-ei, știe prea bine acest lucru...

Mircea M. IONESCU

CE VĂ DORIȚI ÎN 1972?

(Urmare din pag. 1)

însemne un reviriment pentru motociclismul românesc. Urez alergătorilor de motocros și dirt-track să revină pe primul plan al competițiilor la care participăm de obicei și mai ales la „Cupa Balcanică" și „Cupa Dunării". Material bun — motociclete — există, talente de asemenea așa că urarea mea are, cred, toți sorții de izbîndă. Rămîne ca motocicliștii să dorească și ei acest lucru cu tărie, să se pregătească serios pentru confruntările la care vor participa. Mă refer în special la cei mai talentați: Chițu, Ionescu și Crisbai".

Prof. ANA ENE-PASCU, medaliată a C.M. de scrimă de la Viena: „1971 n-a reprezentat un an prea bun pentru scrima românească de performanță, pentru floretă fete îndeosebi. Succesele ne-au fost foarte aproape, după acel glorios moment torinez (n.n. în care echipa de floretă fete a clubului Steaua a cucerit „Cupa campionilor europeni"), dar... Pentru acest an, mă gîndesc la o prezență mult mai notabilă în arena internațională, în primul rînd în proba mea, evident. Există mari perspective de a fi cît mai aproape de prima treaptă a podiumului la München, echipa țării noastre avînd acum cel mai înalt grad de maturitate, de experiență. Sabrerii, de asemenea, pot dovedi că rezultatele lor din anul trecut nu reprezintă altceva decît primele jaloane ale unei puternice relansări".

EUGEN IONESCU-CRISTEA, campion republican de automobilism: „Dorințele mele pentru 1972? În primul rînd, să-mi mențin titlul național de campion al țării la viteză în coastă, pe care l-am cîștigat pînă acum de două ori consecutiv: în 1970 și 1971. Și, dacă la toate acestea se va adăuga și un succes în campionatul republican de raliuri — atunci va fi cu atît mai bine!

Dar, după cum se știe, de cîtva timp, automobilismul sportiv românesc a pășit cu curaj și în arena internațională. Iată de ce doresc și sper că, în sezonul competițional 1972, voi fi prezent într-o serie de întreceri de anvergură ca: Raliul Dunării, Raliul Vltavei, Raliul Cordatic, Raliul Nisipurile de Aur, Raliul Balcanic. Ultima competiție enumerată aici am cîștigat-o în 1968. Firește, nutresc speranța că în sezonul care vine voi reedita această victorie. Fără îndoială, voi putea realiza toate acestea numai dacă voi dispune de o mașină corespunzătoare".

CONSTANTIN VLAD — maestru al sportului la călărie: „Fiind anul marilor confruntări olimpice, aș dori ca în 1972 să mă pot număra printre sportivii români care vor avea o comportare lăudabilă la München. Sînt conștient că dorința mea poate deveni realitate numai printr-o muncă atentă și susținută. Și n-am să pregetă să fac tot ce e posibil pentru a-mi perfecționa măiestria sportivă. Țin mult ca și în anul Olimpiadei să dobîndesc „Cupa Federației" la călărie, în disputa cu colegii mei de generație și cu cei mai talentați dintre călărețiii tineri".

CONSTANTIN NOUR, antrenor emerit la box. „Am început un nou an olimpic. Deoarece boxul românesc n-a mai cucerit o medalie de aur de la J.O. din 1956, performanță realizată atunci de Nicolae Linca, sper ca în acest an, la München, un nou titlu olimpic să încununeze străduințile boxerilor și antrenorilor români. Cred că **Paul Dobrescu** este cel ce poate obține locul I la J.O de la München. Cînd spun aceasta am în vedere mai multe argumente: pregătirea asiduă pe care o face, puterea de muncă deosebită a acestui mare talent, precum și faptul că în anul ce a trecut Paul nu a fost învins decît o singură dată (și atunci discutabil) de campionul european al ușorilor Ulrich Beyer".

OCTAVIAN TUHAI, președintele Federației române de ciclism: „Rutierilor și pistarzilor noștri le doresc să obțină, în acest important sezon sportiv, calificarea la Jocurile Olimpice de la München. Sub îndrumarea antrenorului Nicolae Voicu, fondiștii lucrează cu sîrg, încă de anul trecut, pentru a realiza, în proba de 100 km contratimp pe echipe, acel atît de visat 2 h. 08:00, în timp ce pistarzii — St. Laibner și echipa de urmărire 4 000 m, alături de antrenorii lor — M. Mihăilescu și Iulian Gociman, se străduiesc să se impună atenției selecționerilor. Cel mai bun prilej de a realiza baremurile este Campionatul Balcanic. Le urez să-l cîștige!"

ELISABETA POLIHRONIADE, maestră emerită a sportului: „Prima mea dorință este aceea ca echipa de șah a României, din care fac și eu parte, să cucerească, în luna octombrie locul I în campionatul mondial pe echipe. Personal, nu-mi doresc decît să fiu sănătoasă și să mă claific în turneul interzonal individual. Pe plan profesional, aș vrea să reușesc cea mai bună emisiune de știință a anului la televiziune..."

LUDOVIC AMBRUȘ, maestru al sportului, component al echipei de lupte libere Steagul roșu Brașov: „Ca orice sportiv fruntaș, vizat pentru Olimpiada de la München, mă gîndesc și eu de pe acum la marea întrecere a anului 1972. Fiind vicecampion al lumii (n.r. Ambruș a cucerit medalia de argint la C.M. de lupte libere de la Sofia, în 1971) am mari obligații morale, să reprezint țara cu cinste la Jocurile Olimpice. Mă voi pregăti cu toată seriozitatea pentru München, voi încerca să obțin un loc onorabil, un loc pe podiumul de premiere".

CARMEN CRIȘAN, maestră a sportului la tenis de masă: „O primă dorință este aceea de a-mi menține în sesiunile de iarnă și de vară ale anului doi tot media 7,50 cu care am absolvit în 1971 anul I al facultății de chimie industrială de la Institutul politehnic din București. Paralel, doresc o comportare cît mai bună la campionatele europene de la Rotterdam, pentru care am și început pregătirile. Și, după modul cum se discută și se lucrează cu sportivii în lotul republican, există toate posibilitățile ca obiectivele propuse — cucerirea de medalii — să fie îndeplinite. Prin rezultatele pe care le voi obține la învățătură și sport doresc să răsplătesc încrederea și ajutorul pe care îl primesc din partea conducerii Institutului politehnic, a federației noastre de tenis de masă și a clubului Politehnica București din care fac parte".

COSTEL COȘNIȚĂ, maestru emerit al sportului la caiac: „Voi încerca — împreună cu colegul meu de barcă **Vasile Simiocenco** — să aducem de la München o medalie în proba de caiac 2 — 1000 m. Startul spre această importantă întrecere consider că l-am luat cu prilejul campionatelor mondiale de anul trecut. Medalia de bronz cucerită la Belgrad ne obligă, îndreptățindu-ne totodată să nădăjduim într-o comportare frumoasă la Olimpiada din vară. Doresc, de asemenea, ca în anul 1972 să mă număr printre studenții I.E.F.S."

ÎNTÎMPLĂRI CARE NU ȘI-AU GĂSIT LOC ÎN „CRONICA PARTIDEI"

SEARĂ DE OCTOMBRIE, la Bacău. Spre miezul nopții, orașul e pustiu. În fața hotelului „Bistrița", un singur om, învăluit de un nor de fum: Robert Cosmoc, antrenorul Farului.

— Nu poți dormi cu gîndul la partida de mîine?

— Nu acesta-i motivul. Altul!

— ?!?!

— N-a sosit autobuzul cu echipa de tineret. Trebuia să fie aici de la ora nouă. O fi avut vreo pană...

— Bine și cu ce-i ajuți, așteptîndu-i aici ?!?...

...Autobuzul a sosit la ora două noaptea. Cosmoc era tot acolo, în fața hotelului.

★

RAPID PIERDE MECIUL DE LA ORADEA, din greșeala lui Boc, care-l „scapă" nepermis de ușor pe Tamaș... După joc, Boc pleacă destul de amărît, la părinți, în comuna sa natală, de lîngă Oradea, profitînd de întreruperea campionatului.

— E prea bun nea Bazil cu Boc — comentează un orădean răutăcios... **Eu, pentru golul ăsta, nu numai că i-aș fi anulat „permisia", dar l-aș fi pus să împingă și vagonul pînă la București!**

★

C.F.R CLUJ OBȚINE PRIMA VICTORIE PE TEREN PROPRIU, întrecînd pe Petrolul. În ultimul minut, Nae Ionescu îi lovește pe Soo fără balon, acesta ripostează și arbitrul V. Pădureanu îi elimină pe amîndoi... La sfîrșitul jocului, dr. Rădulescu se lamentează:

— De ce l-ați eliminat și pe Soo, tovarășe arbitru? Duminică jucăm la București, cu Steaua. Mi-ați tăiat o mînă...

— Nu-i nimic, ripostează, neturburat, V. Pădureanu. Îți mai rămîn 22 de picioare!

Și C.F.R. Cluj face meci nul la București cu Steaua!...

★

...PITEȘTI, DECEMBRIE.

Frățilă este scos din teren în min. 72, după ce marcase două goluri în partida cu Farul Constanța.

Îndreptîndu-se spre vestiar, supărat foc, Frățilă se plînge:

— De ce mă scoate, după ce-am dat două goluri?

— Ca să mai marcheze și... altul, îl consolează un piteștean din conducerea clubului.

★

...CRAIOVA, TOT DECEMBRIE.

Gazdele îngenunchează Crișul în două minute! Oblemenco și Ivan marchează în minutele 77—78. Oblemenco strigă, la sfîrșit, fericit:

— Ați văzut? În două minute se cîștigă un meci!

...Peste o săptămînă, craiovenii înghit și ei aceeași „papară" la Petroșani. Multescu și Naidin le administrează două goluri tot în două minute: 44—45!

Același Oblemenco, părăsind terenul, ridică din umeri resemnat:

— Ați văzut? În două minute se pierde un meci!...

George MIHALACHE

PRONOEXPRES

CÎȘTIGURILE TRAGERII NR. 52 DIN 29 DECEMBRIE 1971

Extragerea I: Cat. 2: 3,45 variante a 22 088 lei; Cat. 3: 16,10 a 4 733 lei; Cat. 4: 41,80 a 1 823 lei; Cat. 5: 177,20 a 430 lei; Cat. 6: 4 526,10 a 40 lei.

Report categ. 1: 823 938 lei.

Extragerea a II-a: Cat. A: 1 variantă 10% a 100 000 lei; Cat. B: 15,40 a 4 893 lei; Cat. C: 59,10 a 1 275 lei; Cat. D: 2 358,70 a 60 lei; Cat. E: 166,40 a 200 lei; Cat. F: 3 090,40 a 40 lei.

Report categ. A: 217 266 lei.

Cîștigul de 100 000 lei de la extragerea a II-a, cat. A, jucat combinație „cap de pod" a fost obținut de NICULAE PETRE din București.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT

LA TRAGEREA SPECIALĂ PRONOEXPRES A NOULUI AN, DIN 5 IANUARIE 1972

puteți obține în număr NELIMITAT CÎȘTIGURI ÎN BANI, AUTOTURISME ȘI EXCURSII

AZI, ULTIMA ZI PENTRU PROCURAREA BILETELOR